
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 7/5(65), 77-81

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyższy wymiar kary zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych za popełniony czyn jest oczywiście niewspółmiernie łagodny w świetle dotychczasowej karalności dyscyplinarnej obwinionego. Jeśli bowiem trzykrotne wymierzenie takiego rodzaju kary nie wpłynęło na adw. X w odpowiedni sposób, to niecelowe jest dalsze posługiwanie się represją tej samej jakości i w tych warunkach o-

czywista staje się konieczność zastosowania następną pod względem stopnia surowości kary: wydalenia z adwokatury, gdyż obwiniony na skutek swej niepoprawności i znacznego napięcia złej woli nie daje rękami prawidłowego wykonywania zawodu adwokackiego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy przychylił się do wniosku re wizji i orzekł jak w sentencji.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgowska

1. W dniu 10 lutego 1962 r. odbył się w Izbie Adwokackiej w Bydgoszczy egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 4 kandydatów. Zdali oni wszyscy egzamin.

2. Na dzień 16 grudnia 1962 r. zwołane zostało Walne Zgromadzenie Izby.

Otwarcia zebrania dokonał dziekan Bernard Cisewski, który powitał przybyłych gości, a m. i. przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości — Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy W. Żebrowskiego, Wiceprezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adwokata N. Cerankę, Prezesa Zarządu Okręgu ZPP sędziego Janusza Bieckiego i Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej mgra E. Wyrostkiewicza.

Na przewodniczącego Walnego Zgromadzenia powołany został kol. Józef Waydowski.

Z pisemnego sprawozdania, które rozesłane zostało członkom przed Walnym Zgromadzeniem, wynika, że liczba adwokatów wpisanych na dzień 1 stycznia 1961 r. wynosiła 258, a na dzień 1.XII.1962 r. — 274.

Dziekan, po omówieniu sprawozdania, podkreślił, że wskutek wejścia w życie od dnia 1 lipca 1962 r. nowych przepisów o aplikacji adwokackiej ustał wyraźnie dopływ kandydatów na aplikantów adwokackich, tak że od 1 lipca 1962 r. w Izbie było 10 wolnych etatów i dopiero w grudniu 1962 r. wpłynęły dwa wnioski kandydatów o pełnych ustawowych kwalifikacjach.

Dziekan zwrócił też uwagę na fakt, że przeciętny wiek adwokatów Izby, który w 1958 roku wynosił 59 lat, obniżył się do 51 lat.

W zespołach adwokackich zarejestrowanych jest 247 adwokatów. Indywidualną praktykę wykonuje jeszcze 7 adwokatów, a 10 adwokatów praktyki w ogóle nie wykonuje.

Zarobki członków Izby w okresie sprawozdawczym utrzymały się na poprzednim poziomie. Spadły natomiast dość poważnie dochody z radcostw prawnych, co ma swe źródło w zmianach ustawodawczych. W obsłudze prawnej przedsiębiorstw pań-

stwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych czynnych jest w tej chwili 156 adwokatów zespolonych oraz 7 adwokatów nie zespolonych, tak że udział członków Izby w obsłudze prawnej wynosi 55% (drugie miejsce po Izbie łódzkiej).

Omawiając wyniki finansowe sprawozdawca podkreślił, że daje się zauważyć niepokojący ubytek spraw, przy czym spadek ten za cały 1962 rok będzie wynosił ca 2 500 spraw. Towarzyszy temu znaczny wzrost spraw prowadzonych na prawie ubogich oraz tzw. urzędówek w sprawach karnych prowadzonych przez członków Izby. Liczba zarejestrowanych spraw z urzędu osiągnie w 1962 roku ca 3 500 spraw, co stanowi około 15% spraw prowadzonych odpłatnie.

Jako bardzo dodatni objaw podkreślił dziekan, że stosunki między sądami i prokuratorami a adwokatą układały się — na zasadach wzajemnej lojalności — pomyślnie. Podkreślił dalej konieczność pogłębienia szkolenia zawodowego tak adwokatów, jak i adwokatów aplikanckich.

Szczególną troską otacza Rada szkolenie aplikantów, przy czym w wyniku uchwały Walnego Zgromadzenia aprobujących starania Rady odbyło się w styczniu 1961 r. zebranie członków Komisji Szkoleniowej pod przewodnictwem dziekana, na którym to zebraniu dostosowano program szkolenia aplikantów do nowych okresów pracy przygotowawczej aplikantów.

Na zebraniu tym wywiązała się szczegółowa dyskusja, podczas której dokonano podziału poszczególnych dziedzin prawa wśród członków Komisji i ustalono nowe wytyczne uwzględniające zmiany programowe. Zebranie to postawiło sobie za cel wprowadzenie kandydatów również w takie dziedziny prawa, które nie są objęte obowiązkowym programem szkoleniowym, wychodząc z założenia, że aplikanci adwokacy powinni być wszechstronnie przygotowani do pracy zawodowej.

Z racji pracy społecznej adwokatów dziekan podkreślił aktywność pewnej grupy członków Izby.

Specjalną troską Rady były sprawy lokalowe, przy czym Rada Adwokacka, kierując się zresztą zaleceniami zawartymi w piśmie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 1962 r. do Naczelnej Rady Adwokackiej, obliguje poszczególne zespoły, by włączyły się do budownictwa spółdzielczego. Dało to już pewien efekt, gdyż w dwóch ośrodkach Wojewódzka Izba Adwokacka w Bydgoszczy została przyjęta w charakterze członka do Spółdzielni Mieszkaniowej.

Nie rozwiązane jest do tej pory zagadnienie ubezpieczenia społecznego adwokatów. Sprawozdawca akcentował pewien postęp prac w tym zakresie na szczeblu centralnym, zastrzegając jednocześnie, że objęcie ubezpieczeniem społecznym adwokatów nie może spowodować większych ciężarów od dotychczasowych i nie może też pogorszyć sytuacji ubezpieczeniowej przeprowadzanej we własnym zakresie organizacyjnym.

Ze sprawozdania Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Prezesa Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej wynika, że Rzecznik umorzył dochodzenie bądź zaniechał ścigania w 21 sprawach, przy czym w 1961 roku nie było ani jednego zażalenia na działalność adwokatów ze strony władz i urzędów.

W okresie od 1 stycznia do 1 grudnia 1962 r. Rzecznik Dyscyplinarny zaniechał ścigania bądź umorzył dochodzenie w 10 sprawach, a w ośmiu sprawach wniósł akt oskarżenia.

W sprawach zapadły orzeczenia skazujące: na kary upomnienia — w dwóch wypadkach, na kary nagany — w 4 wypadkach oraz na kary zawieszenia (na okres 9—10 miesięcy) w czynnościach zawodowych — w dwóch wypadkach, przy czym te

2 ostatnie sprawy zostały przekazane przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną do osądzenia i dotyczyły adwokatów z innej izby.

Zawiśle są jeszcze dwie sprawy w Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej przeciwko dwóm członkom Izby, zawieszonym w czynnościach zawodowych decyzją Ministra Sprawiedliwości.

Dziekan zwrócił specjalną uwagę na Zbiór zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, uchwalony w 1961 roku przez Naczelną Radę Adwokacką.

Sprawozdanie Rady Adwokackiej, sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej, preliminarz budżetowy oraz propozycja co do wysokości składek zostały przez zgromadzonych przejęte jednogłośnie. Również jednogłośnie zostało udzielone Radzie Adwokackiej absolutorium za rok 1961.

Izba lubelska

Z inicjatywy POP przy Radzie Adwokackiej w Lublinie zorganizowane zostało na okres od października 1962 r. do czerwca 1963 r. szkolenie ideologiczne członków PZPR, w którym mogą brać udział również członkowie ZSL, SD, członkowie Rady Adwokackiej, Komisji Dyscyplinarnej, kierownicy zespołów adwokackich oraz aktywni bezpartyjni.

Izba łódzka

Adwokatura łódzka, dla uczczenia 100-letniej rocznicy powstania 1863 r., zorganizowała wieczór dyskusyjny poświęcony problematyce powstania. Referat zasadniczy o powstaniu wygłosił znakomity znawca tego zagadnienia Paweł Jasienica.

Autor wielu książek o tematyce historycznej (m.in. „Białego frontu” i „Dwóch Dróg”) w sposób niezmiernie ciekawy i sugestywny przeciwstawił się tezom traktującym powstanie styczniowe jako „polskie szaleństwo”. Zdaniem prelegenta powstanie 1863 r. można uważać za jedną z bardziej udanych operacji politycznych w XIX stuleciu. Wybuch powstania był historyczną koniecznością, a Powstańczy Komitet Centralny Narodowy, ogłaszając dnia 22 stycznia 1863 r. dekret o uwłaszczeniu, gwałtem zmienił sytuację i sprawił, że wieśniak otrzymał u nas ziemię na warunkach lepszych niż gdziekolwiek indziej w środkowej Europie. Gdyby kwestia uwłaszczenia chłopów nie została dzięki powstaniu rozwiązana, moglibyśmy — zdaniem prelegenta — okazać się niezdolni do wyzyskania szansy, jaką nam nieoczekiwanie dał rok 1918.

Po referacie wzięli udział w ożywionej kontrowersyjnej dyskusji adw. Mirosław Olczyk, Tadeusz Grabowski, Juliusz Boski, Stanisław Podrzycki, Karol Głogowski, Tadeusz Jackowski i inni.

W podsumowaniu dyskusji Paweł Jasienica, odpowiadając poszczególnym dyskutantom, podkreślił wysoki poziom dyskusji i pewne charakterystyczne, zdaniem jego, dla środowiska prawniczego problemy, jakie zostały w dyskusji poruszone (np. sprawa „mandatu” dla przywódców powstania).

Rzeczowość w stawianiu zagadnień świadczyła o dużej erudycji dyskutantów i wystawiła dobre świadectwo łódzkiej adwokaturze.

Wieczór ten był pierwszym z serii projektowanych wieczorów, na które mają być zapraszani przedstawiciele literatury, nauki i sztuki.

Izba olsztyńska

1. W dniu 29 grudnia 1962 r. odbyło się Walne Zgromadzenie członków Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie.

Na powyższe Zgromadzenie przybyli spośród zaproszonych gości: Prezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Jerzy Gawroński jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, tow. Kazimierz Gałka — przedstawiciel KW PZPR w Olsztynie, ob. Stefan Karbowski — przedstawiciel WK SD w Olsztynie i zarazem wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie oraz prezes Zarządu Okręgowego ZPP, adwokat Michał Kulczycki — przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Tadeusz Pstrągowski — Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Olsztynie, ppłk Stanisław Sadowski, mjr Marian Rzeźnik, Jerzy Hejke — Prezes Sądu Powiatowego w Olsztynie i zarazem Prezes Zarządu Koła ZPP w Olsztynie.

Po krótkim sprawozdaniu z działalności Rady złożonym przez dziekana adw. Stefana Gąsiorowskiego, kolejne sprawozdania za rok 1961 przedstawił: skarbnik Rady adw. Kazimierz Markowski — finansowe, adw. Zygmunt Kałapski — z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej i adw. Henryk Pietrasiuk — z działalności Komisji Rewizyjnej.

Następnie przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Michał Kulczycki przedstawił sytuację adwokatury oraz zamierzenia Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczące zmiany ustawy o ustroju adwokatury i reorganizacji zespołów adwokackich.

W dyskusji, jaka się potem rozwinęła, zabrali głos: adw. Jerzy Przytocki, który zgłosił wniosek o utworzenie przy Radzie Adwokackiej centralnej biblioteki fachowej dla zaspokojenia potrzeb wszystkich członków Izby, adw. Stanisław Ochocki, który skrytykował dotychczasowy system szkolenia aplikantów i zgłosił wniosek, by Rada przy opracowywaniu preliminarza budżetowego na rok 1963 rozważyła możliwość obniżenia wysokości składek, zachowując jednocześnie równowagę budżetową bez tworzenia nadwyżek budżetowych, oraz adwokaci: Hipolit Gerlecki, Wiktor Białoszewski, Wiktor Żurawski, Stanisław Stasiak, Bolesław Adamkowski i Henryk Pietrasiuk.

Po przyjęciu preliminarza budżetowego zabrał głos przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, Prezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Jerzy Gawroński, który podkreślił, że dążyć będzie do zacieśnienia kontaktów z adwokaturą przez organizowanie wspólnych narad i zebrań podstawowych organizacji partyjnych. Ponadto przedstawił sytuację w sądownictwie województwa olsztyńskiego oraz zapewnił, że wniosek adw. Białoszewskiego, by w okresie letnim (urlopowym) sędziowie wyznaczali jak najmniej spraw, omówi w odpowiednim czasie z prezesami sądów powiatowych okręgu olsztyńskiego.

Po zakończeniu obrad odbyło się bardzo ciekawe spotkanie zebranych z zastępcą Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, znanym działaczem warmińskim ob. Janem Boenigkiem, który przedstawił w historycznym przekroju (z okazji obchodu 40-Rocznicy Powstania Związku Polaków w Niemczech) walkę Polaków o polskość ziem Warmii i Mazur.

2. Od dłuższego już czasu obserwuje się na terenie Izby olsztyńskiej zwiększoną aktywizację adwokatów w pracy społecznej i politycznej. Z przeprowadzonej ankiety przez Radę Adwokacką wynika, że około 80% adwokatów zajmuje się pracą społeczną. Największa liczba adwokatów bierze udział w pracach Ligi Kobiet.

Szczególnie uwypatnia się to na terenie miasta Olsztyna, gdzie do Komisji Prawno-Społecznej przy Wojewódzkim Zarządzie Ligi Kobiet weszło 6 adwokatów, przy czym przewodniczącą tej Komisji została wybrana kol. Alicja Korsak-Soldatow, a jej zastępcą — dziekan adw. Stefan Gąsiorowski.

Poza tym wielu Kolegów prowadzi działalność społeczną w organizacjach, zrzeszeniach i towarzystwach.

3. W związku z 40-letnią rocznicą powstania Związku Polaków w Niemczech a w 18-letnią rocznicę Wyzwolenia Olsztyna — w dniu 19 stycznia 1963 r. został odznaczony Kawalerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski adw. Alfons Barczewski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Olsztynie.

Odnaczenie powyższe zostało mu nadane uchwałą Rady Państwa z dnia 8 stycznia 1963 r. za ofiarną pracę w Związku Polaków w Niemczech.

Adw. Alfons Barczewski urodził się w dniu 15 września 1910 roku w Jarotach, pow. Olsztyn. Pochodzi ze znanej rodziny Barczewskich, która swą działalnością odegrała ważną rolę w walce o polskość Ziemi Warmii i Mazur. Ten wkład rodziny Barczewskich w utrwalenie polskości na tych terenach władze Polski Ludowej wysoko oceniły, nadając miastu Wartenburg nazwę Barczewo, a wiosce Stary Wartenburg nazwę Barczewko, oraz nadając jednej z ulic w Olsztynie nazwę ulicy Barczewskiego.

Przed wojną adw. Alfons Barczewski pracował jako nauczyciel szkół polskich w Niemczech, a ponadto był aktywnym działaczem Związku Polaków w Niemczech. W związku z jego działalnością na rzecz Polski w dniu 1 września 1939 roku, został on aresztowany przez gestapo i osadzony w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen-Oranienburg.

Po wyzwoleniu zajmował poważniejsze stanowiska w szkolnictwie bądź w administracji państwowej, a jednocześnie studiował prawo.

Od 1952 roku jest on adwokatem i swą praktykę zawodową wykonuje w Zespole Adwokackim Nr 1 w Olsztynie. Pełnił też funkcję członka Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej. Bardzo wiele czasu poświęca również pracy społecznej.

Z okazji tego wysokiego a zasłużonego wyróżnienia wszyscy adwokaci Izby olsztyńskiej składają kol. Barczewskiemu serdeczne gratulacje.